

med paa Tjenestemandsløven af 12. September, og som altsaa enten maa opføres med et Honorar eller komme paa en særlig Lov, der kan foreligge som Tillæg til Lønningsloven af 12. September.

Der er desuden paa Finanslovforslaget en Række andre Summer, ikke egentlig Lønningssummer, men Honorarer, Medhjælpssummer, Overarbejdspenge, Kontorholdsvederlag o. lign. Jeg skal tillade mig at henstille til den højtærede Finansminister, at der bliver gjort et Forsøg paa at finde en mere ensartet Opstilling af disse Honorarer, Medhjælpssummer og andre uegentlige Lønningsbeløb end den Opstilling, der nu følges, og som er uensartet. Næsten hver Administration har nu sin egen Maade at benytte Navnene paa og sin Maade at opstille Grupperne paa. Men selv indenfor samme Administration gør der sig en vis Principløshed gældende. Navnene „Lønning“ og „Honorar“ bruges i Flæng, tilsyneladende paa ganske tilfældig Maade. I og for sig er det ogsaa meget vanskeligt at definere Begrebet Honorar i Forhold til Begrebet Lønning. Lønningskommissionen har ikke gjort noget Forsøg i den Retning, og man kan derfor heller ikke bebrejde Administrationen, at den ikke har holdt disse Begreber klart ude fra hinanden. Men det er af Vigtighed for Rigsdagen at have Oversigt over dette, det er af Vigtighed, at det bliver slaaet fast, hvad man for Fremtiden paa Finansloven skal betragte som Medhjælpssum, hvortil denne Medhjælpssum skal benyttes — dette er i øvrigt udtalt ganske tydeligt i Lønningslovens § 46 —, og hvorledes de Beløb, som hører hen under „særlige Ydelser“, skal opstilles. Hvis man ved en samlet Overvejelse kunde finde en Form, der blev anvendt af de forskellige Administrationsgrene, vilde man derved naa en meget klarere Opstilling og et meget lettere overskueligt Finanslovforslag end det, der nu foreligger. Navnlig nu, efter at Lønningsloven for en Del har omformet disse Begreber, givet dem en noget anden Betydning, end de havde tidligere, idet f. Eks. Honorarerne er delte i visse Grupper, som er skarpt adskilte fra hinanden, synes jeg, Tiden er kommet til, at man for alle disse særlige Beløbs Vedkommende maatte kunne naa til at give en klar Oversigt over, hvorledes Opstillingen skulde være. Ogsaa med Hensyn til Medhjælpssummernes Anvendelse mener jeg, der ikke er fuld Overensstemmelse mellem det, som her er foreslaaet for visse Institutioners Vedkommende, og det, som Lønningsloven forud-

sætter. Ifølge Lønningsloven kan Medhjælpssummer ikke ligestilles med Honorarer. Medhjælpssummer er de Beløb, som kan benyttes til ekstraordinære Arbejder, f. Eks. i Sæsontiden ved de Institutioner, som paa et vist Tidspunkt af Aaret har overmaade meget at gøre, paa et andet Tidspunkt har mindre travlt. Men man ser, at visse Medhjælpssummer ganske er benyttede som Honorarer, medens Personer, som er opførte i Forbindelse med andre Medhjælpssummer, i Virkeligheden er Tjenestemænd med Tjenestemandslønninger og med Tjenestemandstillæg, baade Alderstillæg, Stedstillæg, Dyrtdistillæg og Konjunkturtillæg. Der er navnlig visse Institutioner under Landbrugsministeriet, hvor Ordet „Medhjælp“ saaledes bruges paa en noget anden Maade end forudsat i Lønningslovens § 46. Dette henstiller jeg altsaa maa blive rettet, saaledes at der bliver fuld Overensstemmelse mellem det, som Lønningsloven forudsætter, at „Medhjælpssum“ betyder, og det, som foreslaas paa Finanslovforslaget.

Ogsaa med Hensyn til Honorarer hersker der efter min Mening nogen Uoverensstemmelse mellem det, som er forudsat i Lønningsloven, og den Maade, hvorpaa Honorarerne er opførte paa en Række af de Konti, der findes paa Finanslovforslaget. Der er Honorarer, hvis Indehavere har Ret til at faa deres Lønningsbeløb suppleret med et vist procentvis Tillæg efter § 93 i Lønningsloven. Jeg skal nævne eksempelvis, at for Tandlægeskolen er der paa Lønningsloven opført 3 Assistentter med bestemte Honorarer. Ikke desto mindre er disse Personer, som altsaa ikke er Tjenestemænd, men som er honorarlønnede Personer, og som har Ret til et Tillæg efter Lønningslovens § 93, paa Finanslovforslaget opførte med Stedstillæg, Dyrtdistillæg og Konjunkturtillæg, hvilke ikke tilkommer dem. Til Gengæld tilkommer der dem et Tillæg i Henhold til den nævnte Paragraf. Ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om særlige Ydelser, saadanne Ydelser, som ikke er Lønningsdele, men Ydelser, der gives Tjenestemænd eller andre, fordi de i Statens Tjeneste har Udgifter, som de har Krav paa at faa dækket, er der ikke fuld Overensstemmelse mellem det, som er besluttet i Loven af 12. September, og det, som enkelte Steder er foreslaaet. Denne Lov bestemmer, at der ikke kan udstedes reglementariske Bestemmelser vedrørende saadanne Ydelser, uden at Udkast dertil først er forelagt Lønningsraadet til Udtalelse. Der er en Del Institutioner, som allerede paa